Onsdag den 10. marts 2021

P9_TA(2021)0075

Ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv i lyset af FN's handicapkonvention

Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2021 om gennemførelse af Rådets direktiv 2000/78/EF om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv i lyset af FN's handicapkonvention (UNCRPD) (2020/2086(INI))

(2021/C 474/04)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til traktaten om den Europæiske Union (TEU), traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret),

— der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap (UNCRPD) og dennes ikrafttræden i EU den 21. januar 2011 i henhold til Rådets afgørelse 2010/48/EF af 26. november 2009 om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder [1],

— der henviser til UNCRPD-komitéens generelle bemærkninger til gennemførelsen af UNCRPD, navnlig generel bemærkning nr. 2 (2014) af 22. maj 2014 om tilgængelighed, generel bemærkning nr. 3 (2016) af 26. august 2016 om kvinder og piger med handicap, generel bemærkning nr. 5 (2017) af 27. oktober 2017 om retten til et selvstændigt liv og til at være inkluderet i samfundet og generel bemærkning nr. 6 (2018) af 26. april 2018 om lighed og ikke-diskrimination,

— der henviser til de afsluttende bemærkninger fra UNCRPD-komitéen af 2. oktober 2015 om Den Europæiske Unions indledende rapport,

— der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder,

— der henviser til 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling (FN's 2030-dagsorden) og til verdensmålene for bæredygtig udvikling (SDG'erne),

— der henviser til FN-konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder,

— der henviser til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder,

— der henviser til Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen),

— der henviser til den europæiske søjle for sociale rettigheder,

— der henviser til Europa 2020-målet vedrørende kampen mod fattigdom og social udstødelse,

— der henviser til Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv [2] (direktiv om ligebehandling på beskæftigelsesområdet),

— der henviser til Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse [3],

— der henviser til Kommissionens forslag til Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering (COM(2008)0426) og Parlamentets holdning hertil af 2. april 2009 [4],

---

(1) EUT L 23 af 27.1.2010, s. 35.
(2) EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.
(3) EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22.
(4) EUT C 137 E af 27.5.2010, s. 68.

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2102 af 26. oktober 2016 om tilgængeligheden af offentlige organers websteder og mobilapplikationer ([5]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester ([6]),

— der henviser til de forordninger, som fastlægger reglerne for EU's finansieringsprogrammer under den flerårige finansielle ramme, navnlig Den Europæiske Socialfond (ESF), ungdomsbeskæftigelsesinitiativet (YEI), Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), Erasmusprogrammet og Fonden for Retfærdig Omstilling, som yder finansiel EU-bistand for at forbedre situationen for personer med handicap,

— der henviser til Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet ([7]), navnlig arbejdsgiverens pligt til at sikre arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i alle aspekter i forbindelse med arbejdet, og at arbejdsgiveren ikke må pålægge arbejdstagerne finansielle omkostninger for at nå dette mål,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 15. november 2010 med titlen »Den europæiske handicapstrategi 2010-2020: et nyt tilsagn om et Europa uden barrierer« (COM(2010)0636) (handicapstrategien),

— der henviser til arbejdsdokument af 2. februar 2017 fra Kommissionens tjenestegrene med titlen "Statusrapport om gennemførelsen af den europæiske handicapstrategi (2010-2020) (SWD(2017)0029),

— der henviser til Kommissionens henstilling af 22. juni 2018 om standarder for ligestillingsorganer ([8]),

— der henviser til Kommissionens pilotprojekt fra 2013 om et EU-handicapkort,

— der henviser til sin beslutning af 8. juli 2020 om rettigheder for personer med intellektuelle funktionsnedsættelser og deres familier under covid-19-krisen ([9]),

— der henviser til sin beslutning af 18. juni 2020 om europæisk handicapstrategi efter 2020 ([10]),

— der henviser til sin beslutning af 29. november 2018 om handicappede kvinders situation ([11]),

— der henviser til sin beslutning af 30. november 2017 om gennemførelsen af den europæiske handicapstrategi ([12]),

— der henviser til sin beslutning af 7. juli 2016 om gennemførelse af FN's konvention om rettigheder for personer med handicap med særligt henblik på de afsluttende bemærkninger fra FN's komité for rettigheder for personer med handicap ([13]),

---

([5]) EUT L 327 af 2.12.2016, s. 1.
([6]) EUT L 151 af 7.6.2019, s. 70.
([7]) EFT L 183 af 29.6.1989, s. 1.
([8]) EUT L 167 af 4.7.2018, s. 28.
([9]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0183.
([10]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0156.
([11]) EUT C 363 af 28.10.2020, s. 164.
([12]) EUT C 356 af 4.10.2018, s. 110.
([13]) EUT C 101 af 16.3.2018, s. 138.

Onsdag den 10. marts 2021

— der henviser til sin beslutning af 20. maj 2015 om den liste over problemområder, som FN's komité for rettigheder for personer med handicap har vedtaget i forbindelse med Den Europæiske Unions indledende rapport ([14]),

— der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2011 om mobilitet og integrering af personer med handicap og den europæiske handicapstrategi for 2010-2020 ([15]),

— der henviser til sin beslutning af 6. maj 2009 om aktiv integration af mennesker, der er udstødt fra arbejdsmarkedet ([16]),

— der henviser til sin beslutning af 17. juni 1988 om tegnsprog for døve ([17]), af 18. november 1998 om tegnsprog ([18]) og af 23. november 2016 om tegnsprog og professionelle tegnsprogstolke ([19]),

— der henviser til sin beslutning af 17. april 2020 om en EU-koordineret indsats til bekæmpelse af covid-19-pandemien og dens konsekvenser ([20]),

— der henviser til sin beslutning af 16. januar 2019 om situationen for grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union i 2017 ([21]),

— der henviser til sin beslutning af 15. september 2016 om anvendelsen af Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000, der etablerer en generel ramme for ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv ([22]),

— der henviser til de relevante undersøgelser fra Temaafdeling A, navnlig undersøgelsen »Discrimination and Access to Employment for Female Workers with Disabilities« (diskrimination og adgang til beskæftigelse for kvindelige arbejdstagere med handicap) fra 2017 og undersøgelsen »Reasonable Accommodation and Sheltered Workshops for People with Disabilities: Cost and Returns of Investments« (rimelige tilpasninger og beskyttede værksteder for personer med handicap: omkostninger og afkast af investeringerne) fra 2015,

— der henviser til de relevante undersøgelser fra Europa-Parlamentets Forskningstjeneste, navnlig vurderingerne af gennemførelse på europæisk plan fra 2016 med titlerne »EU Implementation of the UN Convention on the Rights of Persons with Disabilities (CRPD)« (EU's gennemførelse af FN-konventionen om rettigheder for personer med handicap) og »The obligations of the EU public administration under the UN Convention on the Rights of Persons with Disabilities« (forpligtelser i forbindelse med EU's offentlige administration i henhold til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap),

— der henviser til den voksende mængde afgørelser fra Den Europæiske Unions Domstol vedrørende fortolkningen af direktiv 2000/78/EF,

— der henviser til Den Europæiske Ombudsmands årsberetninger for 2018 og 2019,

— der henviser til Den Europæiske Ombudsmands strategiske undersøgelser af, hvordan Kommissionen sikrer, at personer med handicap kan tilgå dens websteder (OI/6/2017/EA), hvordan Kommissionen behandler personer med handicap under den fælles sygesikringsordning for EU-ansatte (OI/4/2016/EA) og afgørelsen i den fælles undersøgelse i sag 1337/2017/EA og 1338/2017/EA om tilgængeligheden for synshæmmede kandidater til udvælgelsesprocedurer for EU-tjenestemænd, organiseret af Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor,

— der henviser til Den Europæiske Ombudsmands undersøgelse på eget initiativ vedrørende gennemførelse af EU's samhørighedspolitik i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder (OI/8/2014/AN),

---

([14]) EUT C 353 af 27.9.2016, s. 41.
([15]) EUT C 131 E af 8.5.2013, s. 9.
([16]) EUT C 212 E af 5.8.2010, s. 23.
([17]) EFT C 187 af 18.7.1988, s. 236.
([18]) EFT C 379 af 7.12.1998, s. 66.
([19]) EUT C 224 af 27.6.2018, s. 68.
([20]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0054.
([21]) EUT C 411 af 27.11.2020, s. 94.
([22]) EUT C 204 af 13.6.2018, s. 179.

— der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om udformningen af EU's dagsorden for rettigheder for personer med handicap 2020-2030,

— der henviser til de tematiske rapporter fra Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, herunder bulletinerne om covid-pandemien,

— der henviser til praksissamlingen vedrørende lighedsdata (Compendium of Practices on Equality Data) og de retningslinjer for forbedring af indsamlingen og anvendelsen af data om lighed (lighedsdataretningslinjerne), der er udarbejdet af undergruppen om lighedsdata fra EU's gruppe på højt plan om ikkediskrimination, lighed og mangfoldighed,

— der henviser til ligestillingsindekset fra Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder,

— der henviser til FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettighederne,

— der henviser til rapporter og anbefalinger fra repræsentative organisationer for personer med handicap, navnlig Autism-Europe, Bundesarbeitsgemeinschaft Inklusionsfirmen, Den Europæiske Blindeunion, Det Europæiske Handicapforum, European Network on Independent Living, Den Europæiske Døveunion, Inclusion Europe, Den Internationale Forening for Spina Bifida og Hydrocephalus og Mental Health Europe samt EQUINET (det europæiske netværk for nationale ligestillingsorganer) og akademikere, der arbejder på rettigheder for personer med handicap,

— der henviser til forretningsordenens artikel 54 og til artikel 1, stk. 1, litra e), i og bilag 3 til afgørelse truffet af Formandskonferencen den 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,

— der henviser til udtalelserne fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling og Udvalget for Andragender,

— der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A9-0014/2021),

A. der henviser til, at personer med handicap ([23]) har ret til at deltage fuldt ud på arbejdsmarkedet og i samfundet, men at de ofte berøves deres grundlæggende rettigheder i EU; der henviser til, at de i overvældende grad udelukkes fra det åbne arbejdsmarked og nægtes retten til at have et arbejde på lige fod med andre eller møder store vanskeligheder med hensyn til at opnå lige adgang og lige vilkår på arbejdsmarkedet;

B. der henviser til, at personer med handicap fortsat møder flere former for forskelsbehandling og intersektionel forskelsbehandling og er ringere stillet på grund af deres handicap og deres køn, race, etnicitet, alder, religion eller tro, seksuel orientering, migrationsstatus eller socioøkonomiske baggrund, herunder deres uddannelsesniveau; der henviser til, at der forekommer forskelsbehandling på tværs af arbejdscyklussens forskellige faser, begyndende med ansættelse, hvilket kan føre til social udstødelse af personer med handicap; der henviser til, at forskelsbehandling og manglende diversitet på arbejdspladsen medfører betydelige menneskelige og økonomiske omkostninger;

C. der henviser til, at chartret forbyder forskelsbehandling af enhver grund, herunder handicap, og anerkender personer med handicaps rettigheder ([24]);

D. der henviser til, at EU blev kontraherende part i UNCRPD i december 2010, og at konventionen trådte i kraft i EU i januar 2011; der henviser til, at UNCRPD er bindende for EU, EU-institutionerne og medlemsstaterne, som er direkte forpligtet til at gennemføre konventionens punkter fuldstændigt, herunder konventionens artikel 27 om arbejde og beskæftigelse; der henviser til, at der siden vedtagelsen heraf er gjort visse, men ikke tilstrækkelige, fremskridt med hensyn til at nå målene i UNCRPD;

([23]) Vi anvender begrebet »personer med handicap« som defineret i artikel 1 i UNCRPD: »Personer med handicap omfatter personer med en langvarig fysisk, psykisk, intellektuel eller sensorisk funktionsnedsættelse, som i samspil med forskellige barrierer kan hæmme dem i fuldt og effektivt at deltage i samfundslivet på lige fod med andre.«

([24]) Artikel 21 og 26 i chartret.

Onsdag den 10. marts 2021

E. der henviser til, at EU derfor er forpligtet til at agere på en måde, som er i overensstemmelse med UNCRPD, og at Den Europæiske Unions Domstol derfor er forpligtet til at fortolke EU-retten, herunder direktivet om lighed i beskæftigelse, på en måde, som er i overensstemmelse med UNCRPD;

F. der henviser til, at anskuelsen af handicap fra en medicinsk synsvinkel ikke anerkendes i UNCRPD, hvorimod der er støtte til en menneskerettighedsbaseret og sociokontekstuel forståelse, hvad angår personer med handicap; der henviser til, at der i UNCRPD er krav om inkluderende ligestilling for personer med handicap; der henviser til, at UNCRPD anerkender personer med handicaps ret til at arbejde på lige fod med andre, vælge deres fag frit, blive accepteret og arbejde i et åbent, inkluderende og tilgængeligt arbejdsmiljø;

G. der henviser til, at der i henhold til definitionerne og kravene i UNCRPD i forbindelse med begrebet »rimelige tilpasninger« er fokus på en enkeltpersons specifikke behov, mens »positiv særbehandling« finder anvendelse på en hel gruppe af personer, som er i risiko for at rammes af forskelsbehandling; der henviser til, at begge tilgange er nødvendige for at sikre, at der opnås diversitet på arbejdspladsen, og for at sikre, at personer med handicap på lige vilkår kan udøve deres ret til at arbejde; der henviser til, at der mangler klare retningslinjer for rimelig tilpasning, som ofte ikke forstås tilstrækkeligt af arbejdsgiverne og ofte er utilgængelig eller utilstrækkelig; der henviser til, at rimelige tilpasninger til behovene hos arbejdstagere med handicap har en afgørende indvirkning på deres jobkvalitet og karriereudsigter og arbejdets bæredygtighed;

H. der henviser til, at et af de centrale aspekter i personer med handicaps beskæftigelse er deres deltagelse i samfundslivet og overgangen fra institutionel til samfundsbaseret støtte; der henviser til, at processen med afinstitutionalisering i medlemsstaterne skal afsluttes, da personer med handicap har ret til at leve i samfundet og blive inkluderet fuldt ud i det; der henviser til, at det er forskelligt, hvilke fremskridt der er gjort med hensyn til afinstitutionaliseringen i medlemsstaterne, og at over en mio. mennesker stadig bor på institution, på trods af at der er indført politikker og afsat betydelige midler i EU;

I. der henviser til, at direktivet om rammebestemmelser for ligebehandling med hensyn til beskæftigelse (»direktivet«), som trådte i kraft i 2000, i dag er det centrale EU-retlige instrument til at sørge for beskyttelse mod forskelsbehandling for personer med handicap; der henviser til, at det er en delt kompetence mellem EU og medlemsstaterne at sikre lighed og ligebehandling;

J. der henviser til, at direktivet kun delvist er i overensstemmelse med UNCRPD, eftersom det ikke anskuer handicap som et problem for de pågældendes menneskerettigheder, ikke bekæmper forskelsbehandling på grund af antaget eller fremtidigt handicap, ikke har målsætninger vedrørende forskelsbehandling grundet flere samtidige drivfaktorer, ikke kræver af medlemsstaterne, at de vedtager foranstaltninger om positiv særbehandling, er begrænset til ansættelses-, beskæftigelses- og erhvervsuddannelsesområderne og ikke omfatter alle livets aspekter som krævet i UNCRPD, ikke bringer løsninger på udfordringerne for retten til bevægelsesfrihed med henblik på ansættelse, ikke indeholder krav om uafhængige overvågningsmekanismer, ikke indeholder bestemmelser om systemisk inddragelse af personer med handicap og deres repræsentative organisationer i overvågningen af direktivet og ikke indeholder en forpligtelse til indsamling af særskilte data;

K. der henviser til, at direktivet ikke indeholder juridisk krav om, at medlemsstaterne udpeger et ligestillingsorgan til indsatsen mod handicapbetinget forskelsbehandling, hvilket er yderst problematisk, eftersom ligestillingsorganer spiller en central rolle for gennemførelsen af ligebehandlingsdirektiver i praksis under deres mandat, f.eks. køn, hudfarve og etnisk oprindelse;

L. der henviser til, at indsamling af sammenlignelige data om ligestilling er afgørende for evidensbaseret politik og beslutningstagning; der henviser til, at der mangler officielle statistikker, navnlig om personer med handicap, der lever i institutioner, og om karakteristika såsom deres hudfarve/etniske oprindelse eller seksuelle orientering, hvilket også er blevet påpeget i retningslinjerne for ligestillingsdata; der henviser til, at forordning (EU) 2019/1700 ([25]) i væsentlig grad vil afhjælpe situationen vedrørende husstandsundersøgelsesdata om beskæftigelse, data opdelt efter typer af handicap og data om oprindelsesland (første og anden generation), og at der er planer om pilotundersøgelser af personer i institutioner; der henviser til, at der fortsat vil være huller, som bør afhjælpes;

([25]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1700 af 10. oktober 2019 om oprettelse af en fælles ramme for europæiske statistikker vedrørende personer og husstande baseret på data på individniveau indsamlet ved hjælp af stikprøver, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 808/2004, (EF) nr. 452/2008 og (EF) nr. 1338/2008 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1177/2003 og Rådets forordning (EF) nr. 577/98 (EUT L 261 I af 14.10.2019, s. 1).

M. der henviser til, at kun 50,6 % af personer med handicap er i beskæftigelse (48,3 % af kvinderne og 53,3 % af mændene) i sammenligning 74,8 % af personer uden handicap ([26]); der henviser til, at personer med handicap, der bor på institutioner, eller som anses for ikke at være i stand til at arbejde, ikke tæller med i statistikkerne ([27]); der henviser til, at ovennævnte tal ikke indeholder oplysninger om typen eller kvaliteten af en beskæftigelse eller omstændighederne ved den, f.eks. om beskæftigelsen udføres på det åbne arbejdsmarked, og om der er garanteret arbejdstagerstatus med arbejdstagerrettigheder og betaling af en mindsteløn; der henviser til, at personer med handicap er en forskelligartet gruppe og ofte af flere årsager udsættes for forskelsbehandling, hvis kumulerede virkninger har konkrete konsekvenser for beskæftigelsen;

N. der henviser til, at personer med handicap i visse medlemsstater i overvældende grad er beskæftiget i beskyttede værksteder; der henviser til, at sådanne beskyttede værksteder bør sigte mod at fremme inklusion, rehabilitering og overgang til det åbne arbejdsmarked så hurtigt som muligt; der henviser til, at beskyttede værksteder ofte er et segregeret miljø, hvor handicappede arbejdstagere ikke har en arbejdstagerstatus, arbejdstagerrettigheder eller en garanteret mindsteløn; der henviser til, at dette klart udgør en overtrædelse af UNCRPD; bemærker, at beskyttede værksteder i visse medlemsstater i øjeblikket anvendes som en overgang til det åbne arbejdsmarked; der henviser til, at forskning på europæisk plan i beskyttede værksteders karakteristika og mangfoldighed, undertiden også kaldet beskyttet beskæftigelse, kan bidrage til at kortlægge bedste praksis, forbedre debatten og sikre overholdelse af EU-lovgivningen og UNCRPD; der henviser til, at inkluderende modeller for støttet beskæftigelse, hvis de er rettighedsbaserede og anerkendes som beskæftigelse, kan respektere rettighederne for personer med handicap og fremme inklusion og overgang til det åbne arbejdsmarked;

O. der henviser til, at arbejdsløshedstallet for personer med handicap (17,1 %) er næsten dobbelt så stort som for befolkningen i almindelighed (10,2 %) ([28]), og at arbejdsløsheden for personer med handicap varer længere end for personer uden handicap, uanset kvalifikationer;

P. der henviser til, at arbejdsløsheden er højest blandt unge personer med handicap (dem mellem 16 og 24 år) med 24,9 % sammenlignet med 16,6 % i befolkningen i almindelighed; der henviser til, at denne forskel er uløseligt forbundet med uddannelsesmulighederne;

Q. der henviser til, at kvinder med handicap, som udgør 16 % af den samlede population af kvinder, og 60 % af den samlede population af personer med handicap i EU, fortsat udsættes for multipel og intersektionel forskelsbehandling på alle livets områder; der henviser til, at frekvensen af ikkeerhvervsaktive blandt kvinder med handicap er over to tredjedele højere end i den samlede population af kvinder i den erhvervsaktive alder (16-64 år); der henviser til, at kun 20,7 % af kvinder med handicap er fuldtidsbeskæftigede sammenlignet med 28,6 % af mænd med handicap;

R. der henviser til, at det hovedsagelig er kvinder, der har ansvaret for de huslige opgaver, og at de udgør langt størstedelen af omsorgspersoner for personer med handicap; der henviser til, at enlige mødre, der passer børn med handicap, er i alvorlig risiko for at blive ofre for fattigdom og social udstødelse; der henviser til, at forskelsbehandling på grund af alder påvirker alle aldersgrupper sammen med eventuelle stereotyper og barrierer; der henviser til, at ældre kvinder med handicap ofte er de eneste omsorgspersoner for familiemedlemmer med handicap; der henviser til, at dette har en direkte indvirkning på deres risiko for fattigdom og social udstødelse samt på deres adgang til beskæftigelse og deres faglige udvikling, og at det kan påvirke deres ansættelsesvilkår negativt;

S. der henviser til, at der er over 30 mio. blinde og svagtseende i hele Europa; der henviser til, at den gennemsnitlige ledighed for denne gruppe er 75 % — og endnu højere for kvinder — hvilket fører til social udstødelse og fattigdom ([29]); der henviser til, at der er ca. en mio. brugere af tegnsprog for døve i EU og 51 mio. hørehæmmede,

---

([26]) EU's statistikker over indkomstforhold og levevilkår (EU-SILC) 2017.
([27]) *Ibid*.
([28]) EU SILC 2017.
([29]) ONCE og Den Europæiske Blindeunion, »Report on the situation of blind and partially sighted persons regarding employment in Europe after 10 years of the United Nations Convention on the Rights of Persons with Disabilities: Challenges and Opportunities«, oktober 2019.

hvoraf mange også er tegnsprogsbrugere, hvis arbejdsløshed er underrapporteret og utilstrækkeligt undersøgt; der henviser til, at der er ca. 7 mio. udviklingshæmmede personer i EU, hvis beskæftigelsesniveau er langt lavere end gennemsnittet ([30]); der henviser til, at skøn viser, at i hele Europa er kun ca. 10 % af personer inden for autismespektret i beskæftigelse, hovedsageligt i deltidsarbejde og lavtlønnede job, i underkvalificerede stillinger eller i beskyttede miljøer ([31]);

T. der henviser til, at 29,5 % af kvinderne og 27,5 % af mændene blandt personer med handicap risikerer fattigdom og social eksklusion i EU sammenlignet med 22,4 % af den samlede befolkning; der henviser til, at det er mere sandsynligt, at personer med handicap er arbejdende fattige, end det er for personer uden handicap (11 % mod 9,1 %), som følge af de ekstra omkostninger, handicappet indebærer, f.eks. sundhedsomsorg, logistisk og menneskelig hjælp, de pågældendes tab af handicapbetingede ydelser fra det øjeblik, de er kommet i arbejde, og den omstændighed, at de tjener minder end kollegerne med samme stilling, og at det er mindre sandsynligt, at de forfremmes ([32]); der henviser til, at risikoen for fattigdom øges for dem, der har mere alvorlige handicap;

U. der henviser til, at et uforholdsmæssigt stort antal personer med handicap er hjemløse, og at der er øget risiko for, at personer med handicap bliver hjemløse; der henviser til, at hjemløse kan udvikle et handicap, såsom amputerede lemmer, på grund af de risici, der er forbundet med deres levevilkår;

V. der henviser til, at romaer med handicap på grund af de kumulative virkninger af den intersektionelle forskelsbehandling antages at møde flere barrierer, at opleve større arbejdsløshed, mere alvorlig fattigdom og mindre adgang til uddannelse og tjenesteydelser end deres ligemænd uden handicap ([33]);

W. der henviser til, at LGBTI-personer med handicap står over for yderligere hindringer for beskæftigelse, idet 16 % oplyser, at de er blevet nægtet job eller forfremmelser på grund af deres identitet, sammenlignet med 10 % af LGBTI-personer generelt; der henviser til, at én ud af fire LGBTI-personer med handicap har været udsat for nedsættende bemærkninger, mobning og misbrug og har fået deres seksualitet afsløret uden deres samtykke ([34]);

X. der henviser til, at en nylig EU-dækkende undersøgelse af personer med handicap viser, at 96 % af dem finder, at der ikke er tilstrækkelig adgang til det åbne arbejdsmarked, eller at den kunne være bedre, og kun 10 % af dem finder, at den eksisterende lovgivning er tilstrækkelig til at beskytte personer med handicap mod forskelsbehandling på det åbne arbejdsmarked, og 18 % af dem var ikke klar over, at der findes en lovgivning i deres land, som kunne beskytte dem mod forskelsbehandling ([35]);

Y. der henviser til, at disse tal viser, at EU's handicapstrategi 2010-2020 ikke har lagt tilstrækkelig vægt på beskæftigelse af personer med handicap og den intersektionelle forskelsbehandling, de udsættes for;

Z. der henviser til, at chikane på arbejdspladsen, herunder sexchikane og repressalier for at sige sin mening, er en hæmsko for arbejde og adgangen til beskæftigelse, jobfastholdelse og lige karriereveje, især for kvinder med handicap;

AA. der henviser til, at ringe vilkår, udstødelse og forskelsbehandling af personer med handicap på arbejdsmarkedet ikke er en enkeltstående udfordring, men hænger sammen med manglen på inklusiv uddannelse, herunder i den tidlige barndom, livslang læring, herunder erhvervsuddannelse, hindringer, segregation og forskelsbehandling på bolig- og sundhedsområdet samt manglende adgang til transport og andre tjenesteydelser og produkter; der henviser til, at der derfor er behov for en kompleks tilgang og omfattende foranstaltninger for at rette op på situationen;

AB. der henviser til, at foranstaltninger til fremme af mental trivsel og forebyggelse af dårlig mental sundhed og psykosociale handicap på arbejdspladsen er af afgørende betydning;

AC. der henviser til, at tilgængelighed på arbejdspladserne og i forbindelse med transport og støtteydelser, navnlig personlig hjælp, og samfundet som helhed er afgørende for, at personer med handicap effektivt kan nyde retten til et selvstændigt liv og retten til at arbejde; der henviser til, at medlemsstaterne også bør støtte skabelsen af et barrierefrit

([30]) Inclusion Europe.
([31]) Autism Europe, »Autism and Work — Together we can«, 2014.
([32]) Equality and Human Rights Commission, research report 107 — Pay Gaps Research, »The Disability Pay Gap«, august 2017.
([33]) Det Europæiske Center for Mindretalsspørgsmål, undersøgelse nr. 8, »Not Even in the Margins: Where are Roma with Disabilities?«, februar 2016.
([34]) Stonewall, »LGBT in Britain — Work Report«, 2018.
([35]) Undersøgelsen blev gennemført af European Network on Independent Living (ENIL).

bygningsmiljø; der henviser til, at direktiv (EU) 2019/882 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester, når det er gennemført, vil medføre væsentlige forbedringer for et samfund uden barrierer, og at dets gennemførelse derfor skal ske rettidigt og overvåges nøje;

AD. der henviser til, at fjernelse af ydelser, så snart en person med handicap påbegynder betalt arbejde, udgør en yderst risikabel og stressende politik og en betydelig hindring for arbejde og er socialt uretfærdig, da den ikke tager højde for de højere udgifter, der er forbundet med at leve med et handicap;

AE. der henviser til, at de forskellige definitioner af handicap, de forskellige og ofte uklare metoder til vurdering og klassificering af handicap, som anvendes rundt om i de forskellige medlemsstater, såvel som fraværet af gensidig anerkendelse af handicapstatus står i vejen for friheden til bevægelse inden for EU for personer med handicap;

AF. der henviser til, at bevidstgørelse er afgørende for at sætte arbejdsgivere og arbejdstagere i stand til at handle og reagere hensigtsmæssigt på grundlag af viden om deres forpligtelser og rettigheder på området ikkeforskelsbehandling;

AG. der henviser til, at nye teknologier, navnlig AI-systemer, har potentiale til at udvikle effektive, tilgængelige og ikkediskriminerende ansættelsesprocedurer, men at ikkeinkluderende tekniske udviklinger kan udgøre en risiko for at tilføje nye barrierer og nye former for forskelsbehandling; der henviser til, at UNCRPD's artikel 9 indeholder et krav om tilgængelig information såvel som adgang til kommunikationsteknologier og -systemer på lige fod med andre;

1. opfordrer EU's institutioner og medlemsstaterne til på ny at bekræfte deres vilje til at skabe inkluderende ligestilling for personer med handicap og til at gennemføre UNCRPD fuldstændigt, herunder konventionens artikel 27 om arbejde og beskæftigelse; opfordrer dem i denne forbindelse til at optrappe indsatsen og stræbe efter at skabe et inkluderende, tilgængeligt og ikkediskriminerende arbejdsmarked med en helhedsorienteret livscyklustilgang for personer med handicap og for alle i overensstemmelse med EU-traktaterne og de rettigheder, der er fastlagt i EPSR, samt de internationale værdier, der er fastlagt i FN's 2030-dagsorden og målene for bæredygtig udvikling; opfordrer EU og medlemsstaterne til at ratificere den valgfri protokol til UNCRPD;

2. er af den opfattelse, at direktivet om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse bør revideres snarest muligt med henblik på fuldt ud at harmonisere det med bestemmelserne i UNCRPD og gennemføre en deltagerbaseret proces, som har til formål at sikre direkte og fuld inddragelse af de repræsentative organisationer for personer med handicap;

For inkluderende og tilgængelige arbejdspladser

3. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vedtage universelle designstandarder og retningslinjer for tilgængeligheden, hvad angår miljøer, programmer, tjenesteydelser og produkter — herunder arbejdspladser, deres udstyr og faciliteter — så de kan bruges af alle;

4. opfordrer medlemsstaterne til at sikre udførelse af rimelige tilpasninger på arbejdspladsen for personer med handicap, uden at dette medfører udgifter for de ansatte; opfordrer Kommissionen til at udarbejde klare EU-retningslinjer for rimelig tilpasning med specificering af, i hvilke formater tilpasninger kan forekomme i henhold til en persons individuelle behov, således at direktivets artikel 5 kan gennemføres effektivt i de nationale lovgivninger; opfordrer Kommissionen til at indlede traktatbrudsprocedurer og tilskynde medlemsstaterne til at sikre, at der findes et sanktionssystem i tilfælde af manglende udførelse af rimelige tilpasninger, da det udgør en form for forskelsbehandling; mener, at Parlamentet kunne benytte sig af muligheden for at opfordre Kommissionen til at indlede sådanne overtrædelsesprocedurer; opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde støtte- og vejledningsmateriale og sørge for relevante kurser i tilgængelige formater for arbejdsgivere, ansvarshavende, arbejdstagere og personer med handicap med henblik på at opbygge den nødvendige viden, færdigheder og bevidsthed om den praktiske gennemførelse af rimelige tilpasninger og dermed også afkræfte myterne om, at det er uforholdsmæssigt dyrt;

5. beklager dybt den ulige og mangelfulde håndhævelse af Rådets direktiv 2000/78/EF i visse medlemsstater, som ikke overvåger og sanktionerer vedvarende overtrædelser af EU-retten effektivt og ensartet;

Onsdag den 10. marts 2021

6. fastslår, at alle menneskers ret til lighed for loven og beskyttelse mod forskelsbehandling er en universel rettighed, der anerkendes i verdenserklæringen om menneskerettigheder, FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder, de internationale konventioner om borgerlige og politiske rettigheder og om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder og den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, som alle medlemsstaterne har undertegnet; minder om, at Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) konvention nr. 111 forbyder forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv;

7. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at anvende eller undersøge indførelsen af obligatoriske kvoter for mangfoldighed på arbejdspladsen for at fremme en inklusiv arbejdsplads med effektive og forholdsmæssige sanktioner for manglende overholdelse; foreslår, at bøderne geninvesteres med henblik på inklusion; understreger, at sådanne foranstaltninger skal være forholdsmæssige under hensyntagen til mindre organisationer; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at støtte offentlige og private virksomheder i at gennemføre årlige diversitetsplaner med målbare målsætninger og regelmæssig evaluering og at støtte arbejdsgivere i at rekruttere personer med handicap, f.eks. ved at oprette en liste med frivillige ansøgere med handicap eller et centralt kontaktpunkt, som ansøgere kan ansættes fra; opfordrer medlemsstaterne til at følge indførelsen af kvoter op med oplysning til arbejdsgiverne om indhold og anvendelsesområde for de gældende regler; opfordrer medlemsstaterne til at lade offentlige jobcentre udarbejde en frivillig liste over jobsøgende med handicap for at hjælpe arbejdsgiverne med at opfylde kravene om diversitetskvoter;

8. opfordrer EU-institutionerne til at gå forrest som rollemodel og fastsætte en diversitetskvote og en særlig diversitetskvote for ansættelse af personer med handicap, udvikle interne retningslinjer for rimelig tilpasning, sikre retfærdighed og fuld tilgængelighed i forbindelse med rekrutteringsprocessen og på arbejdspladsen og ansætte personer med alle former for handicap på alle niveauer og aktivt søge personer med handicap til at besætte stillinger; opfordrer medlemsstaterne til at gøre det samme i deres offentlige forvaltninger;

9. opfordrer medlemsstaterne til at vedtage bæredygtige inkluderende beskæftigelsespolitikker såsom tilpassede ansættelsesprocedurer, arbejdstilpasning, skræddersyet, fleksibel og støttet beskæftigelse, jobdeling, individuel formidling og støtte samt inkluderende virksomheder, idet der tages hensyn til de særlige karakteristika ved personer med forskellige typer handicap, og derved letter deres adgang til arbejdsmarkedet; opfordrer medlemsstaterne til:

— at anvende skattemæssige incitamenter og andre finansielle støtteforanstaltninger på virksomheder, herunder SMV'er, der ansætter personer med handicap eller tilbyder erhvervsuddannelse og lærepladser til dem

— at støtte inkluderende virksomheder, der skaber beskæftigelse for personer med handicap på det åbne arbejdsmarked gennem offentlige indkøb

— at fremme skræddersyede modeller for formidling af arbejdskraft

— at fremme virksomhedernes sociale ansvar i forbindelse med beskæftigelse af personer med handicap og støtte socialøkonomiske organisationer, der geninvesterer deres overskud i sociale mål

— og at informere arbejdsgiverne om disse politikker og incitamenter;

opfordrer medlemsstaterne til at støtte virksomheder, der tilbyder målrettede foranstaltninger med positiv særbehandling for at afhjælpe situationer med personer, der er ramt af adskillige negative faktorer; opfordrer medlemsstaterne til at udveksle bedste praksis med henblik på at fastsætte og anvende en målrettet blanding af foranstaltninger til støtte for lige beskæftigelse af personer med handicap;

10. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til hurtigst muligt — og med aktiv inddragelse af personer med handicap — at træffe foranstaltninger til vurdering af de vigtigste udviklingstendenser for de fremtidige arbejdsudsigter for personer med handicap med henblik på at kortlægge og iværksætte specifikke aktioner for at gøre arbejdsmarkedet mere inkluderende under hensyntagen til diversiteten hos personer med handicap; understreger i denne forbindelse vigtigheden af inkluderende og tilgængelige initiativer med passende finansiering med sigte på livslang læring, herunder erhvervsuddannelse og færdighedsudvikling for personer med handicap fra ganske tidligt i livet, med særligt fokus på digitale og grønne færdigheder i overensstemmelse med det nuværende og fremtidige arbejdsmarkeds hastigt skiftende vilkår og behov; understreger endvidere betydningen af at yde passende støtte til personer med handicap gennem hele deres liv, gøre bedre brug af innovative teknologier for at skabe lige vilkår og fjerne hindringer for uddannelse og beskæftigelse og hjælpe personer med handicap med at få adgang til digitale værktøjer og software, der er uundværlige for deres uafhængighed;

11. opfordrer medlemsstaterne til at øge deres kapacitet på de offentlige arbejdsformidlingskontorer og skabe et netværk af inkluderende virksomheder, at ansætte støttepersoner på alle niveauer såsom jobtræningskonsulenter, der kan levere individuelle behovsvurderinger, oplysning og støtte til personer med handicap, som søger job, samt jobformidlere til at bistå personer med handicap i at udføre deres arbejde på det åbne arbejdsmarked, så længe det er nødvendigt;

12. opfordrer medlemsstaterne til — med inddragelse af personer med handicap — at fremme menneskerettighedsbaserede tilgange til uddannelse med henblik på at etablere inkluderende og ikkediskriminerende uddannelsessystemer, samt at understøtte udvikling og tilvejebringelse af undervisning vedrørende universel udformning, rimelig tilpasning og diversitet på arbejdspladsen møntet på universitetsstuderende på de relevante fakulteter og til at fremme uddannelsen af jobvejledere, rekrutteringsmedarbejdere og handicap- og diversitetskonsulenter med fokus på de særlige omstændigheder omkring forskellige handicap;

13. opfordrer medlemsstaterne til løbende sammen med repræsentanter for personer med handicap at vurdere de eksisterende beskyttede værkers egenskaber, mangfoldighed og effektivitet med hensyn til at give personer med handicap færdigheder til at opnå beskæftigelse på det åbne arbejdsmarked for at sikre, at de er omfattet og beskyttet af retlige rammer, der dækker social sikring, arbejdsvilkår, mindsteløn og ikkeforskelsbehandling, samtidig med at bestemmelser, der er i strid med UNCRPD, navnlig artikel 27, udfases; opfordrer Kommissionen til at overvåge processen; minder om, at beskyttede værksteder bør begrænses til at være en mulighed i en midlertidig periode for arbejdstagere med handicap i deres arbejdslivscyklus; opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne til at udvikle og fremme inklusive beskæftigelsesmodeller på det åbne arbejdsmarked og uden for beskyttede værksteder i fuld overensstemmelse med UNCRPD; insisterer endvidere på, at arbejdstagere med handicap på beskyttede værksteder i det mindste bør være sikret rettigheder og status svarende til arbejdstagerrettigheder for mennesker, som arbejder på det åbne arbejdsmarked; opfordrer medlemsstaterne i denne forbindelse til at fremskynde afinstitutionaliseringen og sørge for effektive, regionale og decentrale omsorgssystemer, herunder sociale aktiveringstjenester, på alle samfundsniveauer, som sikrer en lettere inddragelse af personer med handicap på arbejdsmarkedet og i samfundet generelt;

14. beklager, at forskelsbehandling på grundlag af religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering kan undergrave opfyldelsen af målene i TEU;

15. glæder sig over Kommissionens initiativer som f.eks. Access City-prisen og går ind for initiativer på nationalt, regionalt og lokalt plan;

16. beklager, at personer med intellektuelle eller psykosociale handicap oplever flere juridiske, institutionelle, kommunikationsmæssige og sociale hindringer for at udøve deres rettigheder, som forhindrer dem i at stemme, stille op til valg til offentlig myndighed, udøve deres borgerlige rettigheder eller blot have indflydelse på deres eget liv; opfordrer medlemsstaterne til at træffe øjeblikkelige foranstaltninger til at reformere deres retlige rammer for at sikre, at personer med handicap har rets- og handleevne på lige fod med andre i alle livets aspekter i overensstemmelse med artikel 12 i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, og minder om, at de politiske rettigheder for personer med handicap og muligheden for at udøve dem på lige fod med andre skal garanteres i overensstemmelse med artikel 29 i UNCRPD;

17. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at garantere, at EU-midler ikke bliver brugt på ordninger til adskilt beskæftigelse af personer med handicap uden udsigt til at finde ikke-beskyttet beskæftigelse;

For arbejdspladser uden forskelsbehandling

18. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at intensivere deres arbejde med personer med handicap, deres interesseorganisationer og ligestillingsorganer med henblik på, i tilgængelige formater og ved hjælp af tegnsprog, at forberede og iværksætte omfattende oplysningskampagner og målrettede kurser henvendt til arbejdsgivere, ansvarshavende på alle områder og den bredere offentlighed om evnerne og bidragene fra personer med handicap og om fordelene ved diversitet, lighed og ikkeforskelsbehandling med henblik på at udrydde eksisterende stigmatisering og fordomme over for personer med handicap, bekæmpe mobning, chikane og udnyttelse og opnå inkluderende lighed for alle;

Onsdag den 10. marts 2021

19. fremhæver, at det er vigtigt, at ofre for forskelsbehandling har adgang til oplysninger; anser det for at være nødvendigt, at medlemsstaterne tager de relevante skridt til at sikre, at passende og overkommelig juridisk rådgivning og bistand kan opnås af og gives til ofrene på alle trin i den juridiske proces, herunder fortrolig og personlig rådgivning og emotionel, personlig og moralsk støtte fra ligestillingsorganer og relevante formidlere; opfordrer desuden medlemsstaterne til at bekæmpe chikane og vold på arbejdspladsen, der krænker en persons værdighed og/eller skaber et ubehageligt miljø på arbejdspladsen;

20. opfordrer medlemsstaterne til at træffe aktive foranstaltninger til at sikre, i overensstemmelse med UNCRPD, at ikkeforskelsbehandling bliver et vilkår for alle, herunder personer med handicap, og at arbejdspladser, transport og bygningsmiljøet er tilgængelige, samt at sørge for rimelig tilpasning for personer med handicap i alle arbejdsfaser, fra rekruttering gennem karriereavancement til sikre og sunde arbejdsvilkår samt revalidering; opfordrer EU-institutionerne til at træffe de samme foranstaltninger; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at personer med handicap kan udøve deres arbejds- og fagforeningsrettigheder på lige fod, og at de pågældende beskyttes mod vold, mobning, cybermobning og chikane, herunder sexchikane, navnlig over for kvinder med handicap; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til med henblik herpå at ratificere Istanbulkonventionen, som forventes at have tværgående indvirkning på al EU-lovgivning med særligt fokus på kvinder med handicap, som møder flere former for diskrimination og er mere sårbare over for chikane på arbejdspladsen; opfordrer EU-institutionerne til at træffe de samme foranstaltninger;

21. understreger desuden behovet for en garanti for rettigheder for personer med handicap med særlige foranstaltninger, som tager højde for behovene hos kvinder med handicap;

22. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at garantere, at inklusionspolitikker på sektor- og virksomhedsniveau indføres i samarbejde med arbejdstagernes repræsentanter;

23. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at yde støtte til arbejdstagere med handicap som følge af en ulykke ved at fortsætte deres ansættelsesforhold eller tilbyde dem et tilsvarende job, som er tilpasset de pågældendes nye færdigheder, uden tab af de rettigheder og arbejdsvilkår, der gjaldt før ulykken;

24. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anlægge en forebyggende og inklusiv tilgang til sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen, når de støtter ansættelse og tilbagevenden til arbejde for personer med handicap; bemærker, at dette kan opnås gennem integrerede metoder, som kombinerer forebyggende sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen med forskellige former for beskæftigelsesfremmende foranstaltninger såsom individuel støtte, rådgivning, vejledning, adgang til generel og faglig uddannelse og erhvervsuddannelse;

25. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at imødegå de eksisterende køns-, handicap- og etnicitetsbaserede lønforskelle ved at bekæmpe direkte og indirekte løndiskrimination og risikoen for, at arbejdstagere, som møder barrierer på arbejdet og af flere årsager er udsat for forskelsbehandling, navnlig LGBTI-personer, kvinder, romaer og flygtninge, bliver arbejdende fattige; afventer Kommissionens forelæggelse af den bebudede lovgivning om løngennemsigtighed på arbejdspladsen i første kvartal af 2021 for at bekæmpe den lønforskel, som dårligt stillede sociale grupper, navnlig personer med handicap, står over for;

26. understreger, at beskyttelse af transpersoner mod forskelsbehandling i forbindelse med beskæftigelse skal være effektiv, og opfordrer medlemsstaterne til at bekæmpe denne forskelsbehandling, navnlig på beskæftigelsesområdet;

27. opfordrer medlemsstaterne til ikke, når personer med handicap kommer ind på arbejdsmarkedet, eller når deres indkomst når et vist niveau, at fratage de pågældende deres handicapydelser, som dækker deres handicaprelaterede ekstraomkostninger, da denne praksis bidrager til arbejdende fattige og fattigdom i alderdommen, fordi disse rettigheder tjener til at hjælpe personer med handicap med at overvinde hindringer, og de kan bidrage til at sikre deres værdighed og lighed;

28. opfordrer medlemsstaterne til at tillade tilstrækkelig fleksibilitet med hensyn til at yde social støtte og ydelser for at sikre, at de kan tilpasses til personer med handicaps individuelle behov og karriereveje;

29. opfordrer Kommissionen til at vurdere, om medlemsstaterne har fastsat detaljerede bestemmelser for udøvelsen af retten til barsels-, fædre-, forældre- og plejeorlov samt for fleksible arbejdsordninger, og om disse er tilpasset til de forskellige behov hos mødre med handicap, mødre til børn med handicap eller en langvarig sygdom eller mødre, som befinder sig i særlige situationer, f.eks. i forbindelse med for tidlige fødsler; opfordrer til, at der træffes mere ambitiøse foranstaltninger til at fremme mænds lige rolle som omsorgspersoner; opfordrer medlemsstaterne til at fremlægge nationale strategier til støtte for uformelle plejere; insisterer på behovet for tilgængelige børnepasningsordninger af høj kvalitet for at sikre lige deltagelse af kvinder i arbejdsmiljøet;

30. opfordrer Kommissionen til — efter høring af organisationer, der repræsenterer personer med handicap — at fremsætte forslag til lovgivning om standarder for ligestillingsorganer og derved give organerne et stærkere mandat og passende ressourcer til at sikre ligebehandling af personer med handicap og sikre udbredelse af tilgængelige oplysninger til alle;

31. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sørge for tilstrækkelige midler til kapacitetsopbygning i personer med handicaps repræsentative organisationer under anerkendelse af deres vigtige rolle med hensyn til at håndtere diskrimination af personer med handicap;

32. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at harmonisere definitionen af handicap og at sikre gensidig anerkendelse af handicapstatus i alle medlemsstaterne for at sikre den fri bevægelighed for personer med handicap, og at de pågældende nyder deres rettigheder som EU-borgere; opfordrer med henblik herpå Kommissionen og medlemsstaterne til at foretage en undersøgelse af den eksisterende lovgivning og indsamle bedste praksis fra medlemsstaterne; anerkender, at fri bevægelighed er en grundlæggende rettighed i EU; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at udstrække anvendelsen af EU-handicapkortet til alle medlemsstaterne og til at udvide anvendelsesområdet, så kortet kan anvendes til anerkendelse af en persons handicapstatus og give den pågældende adgang til ydelser i hele EU og dermed gøre det lettere for personer med handicap at bo og arbejde i udlandet; opfordrer Kommissionen til at oprette et centralt informationspunkt på de nationale tegnsprog og i tilgængelige formater for personer med handicap om de tilgængelige tjenester for personer med handicap i de forskellige medlemsstater;

33. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anerkende og fremme brugerstyret personlig bistand i overensstemmelse med generel bemærkning nr. 5 fra UNCRPD-komitéen for at fremme en uafhængig tilværelse og inklusion på arbejdsmarkedet; minder om, at det på grund af den personlige bistands særlige karakter er nødvendigt at tilpasse bestemmelserne om fri bevægelighed til behovene hos personer med handicap; opfordrer til, at EU gør en indsats for at tage hånd om personlig bistand, navnlig med hensyn til fri bevægelighed for personer med handicap og deres personlige assistenter;

34. minder om, at nye teknologier udgør både muligheder og udfordringer for alle arbejdstagere, navnlig personer med handicap; understreger i denne forbindelse, at nye teknologier kan udgøre store udfordringer med hensyn til tilgængelighed for personer med handicap; understreger derfor, at tilgængelighed skal indgå som en forhåndsbetingelse i alle EU-initiativer, og at EU bør træffe foranstaltninger for at støtte anvendelsen af universelt design og sikre, at støtteteknologi er tilgængelig og til at betale; opfordrer Kommissionen til, i overensstemmelse med UNCRPD, at sikre fuld og effektiv tilgængelighed til informations- og kommunikationsteknologier og -systemer på lige fod med andre og i denne forbindelse anvende retningslinjer, som støtter AI-udviklere i at tage hensyn til behovene hos personer med handicap i udviklingsprocesserne og undgå at skabe nye diskriminerende skævheder; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte forskningsprogrammer, som sigter mod at udvikle hjælpeteknologier, herunder robotteknologier, digitale teknologier og kunstig intelligens, med henblik på at åbne mulighed for at integrere personer med handicap fuldt ud i alle aspekter af livet; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at personer med handicap har adgang til digitale værktøjer og software til en overkommelig pris, som er skræddersyet til deres behov, og at bygge på ekspertisen hos organisationer, der repræsenterer personer med handicap, med hensyn til at designe de mest hensigtsmæssige digitale værktøjer eller software til de individuelle behov hos personen med handicap;

Yderligere målrettede foranstaltninger og standardisering af rettigheder for personer med handicap

35. glæder sig over Kommissionens offentlige høring om EU's handicapstrategi for tiden efter 2020; opfordrer Kommissionen til at være særlig opmærksom på EU's strategi for beskæftigelse samt at dække alle bestemmelserne i UNCRPD, at fastsætte klare, målbare og ambitiøse mål med hensyn til diversitet på arbejdspladsen, som afspejler personer

med handicaps heterogenitet, at imødegå forskellige former for forskelsbehandling, som er motiveret af flere forskellige årsager, og at overvåge strategiens effektivitet og inddrage personer med handicap og deres repræsentative organisationer i forbindelse hermed; understreger, at samarbejde med myndigheder, arbejdsmarkedets parter, organisationer og civilsamfundet på europæisk, nationalt og lokalt plan er nødvendigt for at sikre gennemførelsen af strategien og UNCRPD; opfordrer Kommissionen til at foreslå foranstaltninger til løsning af covid-19-relaterede udfordringer og rettighedskrænkelser, der berører personer med handicap; understreger, at forskelsbehandling med hensyn til handicap er blevet forværret under covid-19-pandemien, hvilket bringer personer med handicap i livsfare og truer deres fysiske og mentale sundhed; opfordrer Kommissionen til at knytte den fremtidige handicapstrategi til processen med det europæiske semester;

36. opfordrer til indsamling af handicaprelaterede data i hele EU med en menneskerettighedsbaseret tilgang, herunder vedrørende beskæftigelse og erhvervsuddannelse, opdelt efter køn, alder, handicaptype, hudfarve/etnisk oprindelse, seksuel orientering, uddannelsesniveau osv., herunder personer med handicap, som indtil nu ikke har indgået i det statistiske materiale; opfordrer til indsamling af data vedrørende covid-19-krisens indvirkning på personer med handicap med henblik på at fremsætte politikker til forberedelse på fremtidige kriser;

37. opfordrer alle EU-institutionerne og medlemsstaterne til at handle i overensstemmelse med mottoet »intet om os uden os« og arbejde tæt sammen med personer med handicap og disses repræsentative organisationer og at bygge videre på deres ekspertise og aktivt inddrage dem i alle faser af relevant beslutningstagning, lovgivning og relevante strategier, politikker og programmer, herunder de etablerede;

38. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at integrere rettighederne for personer med handicap under hensyntagen til den særlige situation for dem, der er udsat for flere former for forskelsbehandling, i alle beskæftigelsesrelaterede forslag, herunder dem, der vedrører de forventede forandringer i fremtidens arbejde, samt i forbindelse med udformningen og gennemførelsen af foranstaltninger, der har til formål at udvikle digitale og grønne færdigheder;

39. opfordrer Kommissionen, navnlig taskforcen for ligestilling, og medlemsstaterne til en systematisk indførelse af rettighederne for personer med handicap som standard med særligt fokus på personer, der af flere årsager udsættes for forskelsbehandling, i alle de relevante love, politikker og programmer, eftersom lighed i beskæftigelse er uadskillelig fra lige adgang til uddannelse, sundhed, bolig, retfærdighed og social beskyttelse, og at udvide fokus på tilgængelighed med henblik på at gøre fremskridt i retning af et tilgængeligt bygningsmiljø, offentlige områder, transport, information, kommunikationsteknologier osv.; understreger i denne forbindelse behovet for at udpege et kontaktpunkt for handicap i alle EU-institutioner, herunder i alle Kommissionens generaldirektorater og i EU-agenturerne, samt at oprette en interinstitutionel koordinationsmekanisme for at sikre, at handicapspørgsmålet integreres i al EU-lovgivning;

40. er bekymret over, at der er betydelige hindringer for adgang til information og kommunikation for personer med handicap, navnlig for personer, der er blinde eller døve, personer med intellektuelle handicap og personer, der har en eller anden form for autisme; minder om, at forskelle i enkeltpersoners evner til at modtage og videregive information og til at bruge informations- og kommunikationsteknologier udgør en videnskløft, der skaber ulighed,

41. opfordrer til en tværgående og omfattende gennemgang af EU-retten for at sikre fuld overholdelse af UNCRPD;

42. opfordrer medlemsstaterne til at bekæmpe forskelsbehandling og vold mod børn med handicap gennem en integreret tilgang, i erkendelse af at de står over for en højere risiko for at blive ofre for en sådan adfærd; understreger, at børn med handicap bør være repræsenteret i udformningen, gennemførelsen og overvågningen af love, politikker, tjenester og foranstaltninger, der vedrører dem;

43. understreger behovet for at medtage specifikke og passende bestemmelser i den nye pagt om migration og asyl for at imødekomme handicappede personers behov på behørig vis i alle faser og i alle processer;

44. beklager, at EU-retten ikke beskytter personer mod forskelsbehandling på grund af handicap uden for arbejdspladsen og beskæftigelsesområdet;

45. opfordrer Rådet til at genoptage forhandlingerne om forslaget til det horisontale direktiv om ikkeforskelsbehandling uden yderligere forsinkelse og at arbejde hen imod enighed i sagen med henblik på at udvide beskyttelsen af personer med handicap uden for beskæftigelsessfæren;

46. udtrykker dyb bekymring over, at de fleste almindelige programmer, herunder dem, der er dækket af strukturfondene, ikke når ud til de mest ugunstigt stillede, især personer med handicap; opfordrer derfor Den Europæiske Revisionsret til grundigt at kontrollere resultaterne af EU-programmer med særlig vægt på uddannelses- og beskæftigelsesprogrammer, f.eks. Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+), ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Erasmus+;

47. opfordrer Kommissionen til at sikre, at EU-finansiering bliver tildelt under overholdelse af EU's og internationale standarder for menneskerettigheder og konventioner såsom UNCRPD og ikke vil støtte nogen former for foranstaltninger og programmer, som bidrager til skelnen og frasortering af personer eller til social udstødelse; opfordrer endvidere Kommissionen til at finansiere foranstaltninger, der skaber tilgængelige miljøer, produkter, tjenester, praksisser og anordninger, fremmer afinstitutionalisering og støtter personlig bistand, og til at sikre, at EU-finansierede foranstaltninger når ud til personer med handicap og til at sikre, at de pågældende inddrages aktivt i samfundet;

o

o o

48. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Rådet, medlemsstaternes og kandidatlandenes regeringer og parlamenter, EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder, Den Europæiske Revisionsret, Den Europæiske Unions Domstol, Den Europæiske Ombudsmand, Regionsudvalget og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, med henblik på videredistribution til subnationale parlamenter og råd, Europarådet og De Forenede Nationer.